

vel Vicarius Provincialis, solum in sua Provincia: Si Minister in suo Conventu sive Collegio duplicentur Missarum Sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria laicorum: Si autem fuerit Difinitor Generalis actualis Ordinis, vel qui antea munus Ministri Generalis, vel Vicarii Generalis expleverat in toto Ordine, si Difinitor Generalis actualis Familiae, vel qui munus Commissarii Generalis, vel Vicecommissarii Generalis ante expleverat, solum intra suam familiam. Si vero fuerit Difinitor Provincialis actualis, vel munus Ministri Provincialis, vel Vicarii Provincialis expleverat antea, solum intra suam Provinciam, omnes Sacerdotes Missam unam, Fratres ad Chorum deputati unum Officium, & Laicorum Rosarium recitent, ultra id, quod pro particulari Religioso recitare tenentur, Praeterea si Defunctus fuerat aliquando Difinitor Generalis Ordinis, vel Familiae, vel actualis Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae in Curia Romana, sive Hispania in Curia Regia, vel Redemptor Captivorum, vel Procurator Provinciae tunc respective, vel in toto Ordine, si pro eo, si pro ea in sua tantum Familia, vel solum in Provincia sua, quando pro illa ultimo officium exercuit, pro his omnibus, & Animabus eorum, quilibet Conventus, seu Collegium in Comuni recitet integrum Officium Defunctorum, & unam Missam de Requiem cantet, atque qui non fuerint Sacerdotes unam Communionem efferant, ultra praefata pro aliis.

VI. Si defunctus fuerit Novitius, vel Donatus, recitetur pro eo integrum Officium Defunctorum, & cantetur una Missa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam: Choristunum integrum Officium, & Laicorum Rosarium integrum pro eius Anima recitent.

VII. Ad hoc, ut de istarum Constitutionum adimpleto constet, sit ante Chorum Tabula, in qua scribantur Religiosi, qui decesserunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in illa dies, in quo iusta illis soluta sunt.

VIII. Religiosi nostri semper sepeliantur in Claustro, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac segregato a Saecularium sepulchris, & scribantur, & signentur Fratrum praedictorum Sepulturae, maxime illorum qui Sanctitatis fama decesserunt.

IX. Insuper statuimus, quod in omnibus Conventibus, & Collegiis nostris cum notitia sit de obitu Summi Pontificis, & Domini Cardinalis Protectoris Ordinis nostri, solennes fiant exsequia pro illis. Similiter fiant exsequia solennes pro Principe dominanti, & eius consorte in Conventibus, & Collegiis Dictionis suae.

X. Praeterea dum fuerit notitia de morte Parentum, vel Fratrum alicujus Religiosi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iste Conventualis fuerit, una Missa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epistolam nostram Confraternitatis in eo

Conventu, vel Collegio, cujus Religiosos frequentius hospitio excipiebat.

REGULÆ

CAP. XIII.

Singulis diebus, si fieri possit &c.

CAP. XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, Examine Conscientiae, & communi Flagellatione, & Exercitiis Spiritualibus.

I. Singulis diebus in qualibet Domo communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas: Una diluculo, in Conventibus quidem a die prima Martii usque ad ultimam Septembris ab hora quinta usque ad horam sextam, & a die prima Octobris usque ad ultimam Februarii ab hora sexta usque ad septimam. Altera vero tempore Vespertino, semper a quinta usque ad sextam horam. Insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariae, quae post illud immediate recitatur, reliquum temporis usque ad secundam Noctis horam in Orationem impendatur, quod si quis absque licentia ab Oratione mentali abiierit, comedat, in terra sine Capito, idem quod ceteri, excepto pisce, vel quod ejus vice ministratur.

II. Ne autem fervor spiritus tepescat, imo exercitium orationis augetur, praecipimus nostros Religiosos singulis diebus saltem per dimidiam horam immediatam ante Orationem Vespertinam, Librorum spiritualium incumbere lectioni.

III. Omnes in communi bis in die, nempe immediate ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta*, Conscientiae faciant Examen per spatium fere octavae partis horae. Qui autem Communitati tunc adesse nequivit, ubicumque fuerit, eadem hora faciat examen.

IV. Omnibus feriis secundis, quartis, & sextis totius anni post Completorium, vel post Examen nocturnum, communis fiat flagellatio; & tandiu duret, quandiu cantetur Psalmus: *Miserere* cum Antiphona, versibus, & orationibus in nostro Caeremoniali assignatis. Excipiuntur Vigiliae, & dies Nativitatis Domini cum tribus immediate sequentibus: Dies enim Vespertinus, & dies ipse Circumcisionis; necnon Vigiliae, & dies ipsa Epiphaniae; dies Vespertini, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis; Ac denique feria secunda Paschae, feria secunda Pentecostes, & utraque feria quarta ante Ascensionem scilicet, & festum Corporis Christi. Si autem in praedictis feriis venerit solemnne festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso festo post Matutinum fieri flagellatio. Quae quidem fiat in omnibus feriis maioris hebdomadae, ita ut feria quarta, quinta, & sexta Psalmus *Miserere* ter cantetur in quolibet disciplina cum *ψ. Christus factus est* pro

pro nobis &c. & Oratione: *Respice*, ut in Officio illorum dierum, fiatque post Matutinum.

V. Praecipimus in virtute sanctae obedientiae, & sub Praecepto formali omnibus Religiosis tam Praelatis, quam Subditis, quod singulis annis faciant per decem dies Exercitia spiritualia in Cellis suis, vel in alio loco separato, ad id destinato, modo, & forma in Ordinis instructione praescriptis. Quo tempore cum Communitate solum inter sint Matutino, Primae, Completorio, Orationi mentali, Examine Conscientiae, Disciplinae, & Refectorio juxta prudentem Instructionis dispositionem. Hujusmodi autem exercitia ita fieri debent, ut medietas totius Communitatis insimul, & primo faciat, & postea immediate altera medietas, nisi attento Religiosorum numero. Minister in tres partes suam Communitatem judicet dividendam; Tempus vero, in quo fieri debent exercitia, erit ab instructione praescriptum.

REGULÆ

CAPUT XIV.

Singulis quoque Noctibus pro Statu, & pace Sanctae Romanae Ecclesiae &c.

CAPUT XIV.

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro exaltatione Sanctae Catholicae Fidei, pace inter Principes Christianos, Captivis Benefactoribus, & reliquis Ecclesiae necessitatibus.

I. Strictè praecipimus omnibus nostris Religiosis, quod in suis Sacrificiis, Orationibus, Communionibus, & aliis bonis operibus, tam in Communi, quam in particulari exercendis, Deum orent pro exaltatione Sanctae Catholicae Fidei, & pace S.R.E., pro Summo Pontifice, nostris Regibus, & Principibus, pro Domino Cardinali Protectore nostri Ordinis, pro eisdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his pro quibus universalis Ecclesia consuevit orare. Specialiter autem pro sine isto sequentia fiant.

II. Singulis noctibus antequam ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesia, vel in Choro, magna devotione recitent Antiphonam SSinae Trinitatis: *Benedicta sit Sancta &c.* cum *ψ.* & Oratione, prout in nostro Manuali, & finito Conscientiae examine recitent similiter Litaniam Lauretanam SSinae Dei Parentis, prout in eodem Manuali; Et qui legitima impeditus causa interesse ei non potuerit, illam privatim recitet.

III. In omnibus Domibus, non Collegiis, Sabbathis totius anni cantetur Missa Beatae Virginis Mariae, illis exceptis, in quibus occurrerit alia Missa canenda ex designatis Cap. 11. §. 1. num. 6., nec non Vigilia Nativitatis Domini, octavis Privilegiis Bull. Rom. Tom. XIV.

giatis, Sabbatho infra octavam Corporis Christi, & Sabbatho, in quo celebrati incipit Capitulum nostrum Generale, vel Provinciale. Si autem in alio aliquo Sabbatho occurrerit obligatio canendi alias Missas pro dotatione, aliove titulo, sive gratuito, sive oneroso, non ideo omittenda est praedicta Missa SSinae Virginis, pro qua (nisi fuerit dotata) stipendium non recipiatur. Praeterea in omnibus Conventibus, & Collegiis canentur solemniter: *Salva Regina* Sabbatis totius anni, & diebus Vespertinis Festivitatum Beatae Mariae Virginis, & Ordinis simul. Qui vero sine licentia dictae Missae, vel Antiphonae non interfuerit, semel in Terra comedat sine Capito.

REGULÆ

CAPUT XV.

Jejunent ab Idibus Septembris &c.

CAPUT XV.

De Jejunis.

I. Praeter Jejunia in Regula nostra precepta, jejunent etiam Religiosi nostri omnibus Feriis Sextis totius anni, nec non in diebus Vespertinis SSini Sacramenti. Beatae Mariae Virginis, & Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, ac in die S. Marci Evangelistae, & Feria Secunda, Tertia, Quarta immediata ad Festum Ascensionis Domini, nisi Solemnis Festivitas intervenerit. Per solennes autem intelligimus Festivitates nostri Ordinis (inter quae Festum titularis Familiae in Familia, Provinciae in Provincia, & Domus in Domo) Festa Beatae Virginis Mariae, & quae ad colendum pronunciantur. Jejunium vero Feriae Sextae Majoris Hebdomadae erit in pane, & aqua tantum.

II. In Jejunis Ecclesiae pro ferotina refectiuncula ministraretur frustulum panis, & pomum aliquod, vel quid simile. In Jejunis vero Ordinis cum pane nonnulla prebeantur, ut moris est, ita ut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ

CAPUT XVI.

Carnibus vesci liceat tantum in Dominicis diebus &c.

CAPUT XVI.

De abstinentia a Carnibus.

I. Si quis Religiosus absque licentia, & causa in diebus per Regulam nostram prohibitis id ediderit, quod Ecclesia in die veneris manducari prohibet, pro prima vice jejunet semel in pane, & aqua tantum pro secunda vero circumferat flagellationem. Quod si fuerit Praelatus, severe puniatur ad arbitrium

fui Superioris; Et si comederit coram Sæcularibus, per decem dies exercitia faciat Spiritualia. Superior item, qui sine necessitate præberit, darive permiserit carnes, toti, magnæque parti Communitatis, suspendatur ab officio per duos menses.

II. Ad majorem vero observantiam Sanctæ nostræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis nostris Religiosis, ne comedant extra Domos nostræ Religionis in locis prohibitis per Regulam, nec carnes comedant extra Domos nostræ Religionis in diebus prohibitis per illam, absque licentia Prælati sui, juxta tenorem Regulæ ipsius; Quod autem dicitur in Regula Cap. 19. incipiente; *In Civitatibus, in Villis, sive Castellis*, intelligatur Domus in Oppido, Villave, aut Civitate quando per mille passus non distat ab eis; Si autem sit extra prædefinitum spatium non erit contra præceptum, nec adhuc vesci Carnibus in diebus prohibitis per Regulam, præhabita licentia Prælati. Si aliquis in morbum inciderit sufficientem, ut Carnibus vesci liceat ei in die veneris, distansque fuerit a Conventu, ita ut non possit facile obtinere licentiam a Prælato, eis vesci poterit virtute hujus Constitutionis.

III. Nullus Religiosus, quamvis imbecillum habeat valetudinem, & frequentes indispositiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia sui Ministri, qui eam concedet mature perpensa necessitate, & pro tempore durationis illius.

IV. Ministri curent, & charitate hortentur Religiosos, qui pro infirma valetudine Carnibus vescuntur, ut ab his pro aliquo tempore se abstineant. Experientia namque compertum est, quamplures fere a salute desperatos, recuperasse illam vitam communi se conformantes, & in Domino fiducialiter sperantes.

REGULÆ

CAPUT XVII.

Possint emere ad suum victum.

CAPUT XVII.

De Cibo, & honesta Fratrum recreatione.

§. I.

De Cibo nostrorum Religiosorum.

I. Superiores suppeditent necessaria de victu Religiosis juxta indigentiam ipsorum; Quod si propter negligentiam, vel Domus paupertatem, non provideant, Fratres tanquam veri Christi Discipuli patienter ferant; Attamen si necessitas postulaverit, humiliter illos moneant, quod si adhuc non subvenerit, liceat eis Provinciali denunciare, qui Prælatos convictos puniat.

II. Omnes in Refectorium ad primam Mensam conveniant. In illo mantilia non sint, sed pro singulis Fratribus, singula

parvæ mappæ. Patinæ, Scutellæ, Patæræ, & similia alba non sint, nisi tantum pro Infirmis.

III. Omni tempore in quantitate Cibi servetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis festivitibus, in quibus extraordinaria, prout moris est, ministrantur; Mos enim, & consuetudo in Instructione reperitur expressa.

IV. In Refectorio semper meridie, & sero lectio habeatur Spiritualis, servata Cereemonialis nostri dispositione.

V. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat post undecimam horam; Quando vero jejunatur ex Ecclesiæ præcepto post undecimam, & dimidiam fiat. Cæna, sive Refectiuncula nunquam sit ante Completorium.

VI. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat absque expressa Superioris licentia.

VII. In Refectoriis nostris non admittantur Sæculares, nisi raro Benefactores, vel Personæ graves. Idque præsertim vitari debet in festis solemnibus, Professionibus, & primis Sacris.

§. II.

De honesta Fratrum recreatione.

I. In Conventibus nostris omnes Fratres simul in loco uno, semper post prandium per unam horam recreationem habeant; exceptis feriis majoris hebdomadæ, & insuper aliam horam post Cœnam, seu Vespertinam refectioem, a Paschate usque ad ultimam diem Septembris, ac in festivitibus solemnibus totius anni, & a Vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, atque in feria secunda, & tertia post Dominicam Quinquagesimæ; Nec non quando ex Instructione fuerit statuta recreatio. Attamen Novitii, & recens Professi, qua die Sacra Communione refecti fuerint, post prandium non recreentur. Et tam ipsi, quam Philosophi Scholastici cum suis Magistris semper habeant recreationem distinctam a Conventualibus.

II. In recreationibus omnes cum modestia, & honesta gravitate se gerant; legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltem de rebus indifferentibus non vero de Genealogiis, Stirpibus, Nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum Animarum, verbaque jocosa, faceta, detractoria non dicant, nec contentiones habeant. Ut autem supradicta observentur, Superior recreationibus adesse curet, & huic Constitutioni contraveniens, flagellatione puniatur.

III. Quando recreationis gratia Religiosi e Conventu exierint, maneat intra illum, qui ejus obligationibus satisfacere valeant. Si recreationes extraordinariæ extra Conventum fuerint, in aliqua Villa, seu Suburbana Domo, vel Prædio, Prælati designet terminum, ad quem Religiosi

giosi accedere possint, & quem non transgrediantur absque expressa ibidem Præfidentis licentia.

IV. Nullo tempore Religiosi nostri Comedias, aliosve actus, tametsi spirituales agant, nec Prælati ab eis agi permittant, nec pro quovis alio ludo, & oblatione Vestes Sæcularium de foris portent, nec propriis non dentur. Qui autem contraverit, vel contravenire permiserit a Provinciali severe puniatur. A Vigilia vero Nativitatis, usque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt nostri Musicis uti Instruementis.

V. Nullus unquam procuret, nec permittat, quod in nostris Ecclesiis Repræsentationes etiam omnino spirituales fiant; Qui secus fecerit, gravi poena ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ

CAPUT XVIII.

Vinum sumendum a Fratribus.

CAPUT XVIII.

De sobrietate servanda.

I. A Religiosis præsertim Discalceatis, valde aliena est intemperantia, & ebrietas: Proptereaque quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet. Quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehensus fuerit, si acciderit sine scandalo, poena culpæ gravis puniatur per sex dies; Si cum scandalo sit incarceratus per tres Menses, & privatus loco, & voce per unum Annum. Quod si fuerit Laicus habito fusci coloris induatur, si cum scandalo per unum Annum; Si absque illo per quatuor Menses.

REGULÆ

CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, sive Castellis &c.

CAPUT XIX.

De abstinentia a cibo, & a potu servanda a Religiosis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

I. Qui in loco, ubi est Cœnobium nostri Ordinis, extra illud comederit, vel hospitatus fuerit incarceretur per quindecim dies: si pernoctaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex Menses; si biduo pernoctaverit ultra dictam poenam, incarceratus existat per dies viginti, quod si amplius perduraverit, augeatur poena, attenta gravitate culpæ, & transgressione Regulæ.

REGULÆ

CAPUT XX.

Nunquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis, in quibus Religiosi hospites non esse tenentur.

I. Regula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem, majoremque perfectionem, ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in Tabernis, Cauponibus, & hujusmodi locis minus honestis, & contravenientes subiicit poenæ culpæ gravis ad arbitrium Ministri. Quod præcipimus stricte observari.

REGULÆ

CAPUT XXI.

Talis sit Charitas inter Fratres Clericos, & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vita equali, & de communi, ac de consensu Fratrum.

§. I.

De vita communi, & equali.

I. Aequalitas est parium, & imparium Ordo: Ordo enim horum est aequalitas, nec contrarium præcipit Regula, quippe solum præscribit aequalitatem inter Clericos, & Laicos, & hanc circa victum, mensam, & vestitum; Scire enim debent Religiosi, quod non erit Ordo, sed confusio quando inferiores eriguntur animo, ut sint, sicut Superiores, & Juvenes, sicut Senes, quia hoc est superbia vitium, loco virtutis humilitatis, qua Superiores deprimi debent, ut & ipsi videantur inferiores. Observent enim omnes aequalitatem præceptam a nostra Regula, & non illa abutantur. Qui vero absque Superioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diversum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in communi ceteris ministratur, puniatur juxta aequalitatem culpæ.

II. Nullus Religiosus alium ex nostris etiam Ministrum Generalem titulo appellat Reverendissimi, aut Paternitatis, sed Sacerdotes omnes nominentur Patres, & Reverentiæ, & non Sacerdotes Fratres, & Charitates. Ratione tamen submissionis, & reverentiæ debita Superioribus, omnes Religiosi in toto Ordine cum sermone agunt de Patre Ministro Generali, Vicarioque Generali Ordinis, necnon de Prædecessoribus in eodem munere, aut de Difinitoribus Generalibus Ordinis, dicant noster Pater, eodemque pronomine noster decorentur intra suam Familiam Commisarius,

farius, aut Vice-Commissarius actualis eorum Prædecessores, atque etiam Diffinitores Generales actuales eiusdem. Similiter Provincialis actualis, & actualis Diffinitores Provinciales ab omnibus suæ Provincie, & Minister a Subditis sui Conventus, seu Collegii. Nec ideo aliquis eo pronomine utatur si loquatur de tertio cum Superiore utriusque.

III. Titulus Doctoris, Magistri, & huiusmodi nulli nostrorum præstetur, tamen ante ingressum in Religionem illo gradu, & titulo fruatur, nec illius inritu, aliquis immunitate, libertateque in Ordine nostro gaudeat.

IV. Nullus inter nostros conservet aliquod cognomen, aut eo utatur sui generis quod habebat in Seculo, nec a loco suæ Nativitatis accipiat pronomen: Omnes enim a sua professione eligere debent Myserium, aut Sancti alicuius cognomen, sub cuius tutela, & patrocinio recipiantur in Ordine, & postea sub eo cognomine dignoscantur.

§. II.

De consensu inter Fratres servando.

I. Decernimus quod Pater Minister Generalis, vel Vicarius Generalis habeat primum locum, & sedem in tota Religione: Superior Generalis Familie absente Superiore Generali Ordinis in tota sua Familia: Pater Minister, vel Vicarius Provincialis in sua Provincia, absentibus his duobus Superioribus Generalibus: & his tribus absentibus Minister in suo Conventu, vel Collegio. Deinde volumus, quod observetur hic ordo: Pater Commissarius, vel Vice-Commissarius Generalis intra suam Familiam, post Ministrum, vel Vicarium Generale, & extra illam post Diffinitores Generales Ordinis: Postea Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine: post Ministrum Domus extra suum Diffinitorium, & sicut intra illud quamvis aliud Diffinitorium, sive Generale Familie, sive Provinciale actu celebretur in Domo; Diffinitores Generales Familie extra actuale Diffinitorium celebrationem intra suam Familiam sedeant post Ministrum sicut Diffinitores Generales Ordinis, & extra suam Familiam omnes alios Hospites, tam Ministros, quam Provinciales præcedant. Diffinitores Provinciales in sua Provincia, deinde Diffinitores Generales Familie Hospites; Provinciales Hospites intra suam Familiam: & similiter Diffinitores Provinciales Hospites, juxta antiquitatem suarum Provinciarum præcedant Provinciales, & Diffinitores Provinciales alterius Familie, qui extra propriam Familie antiquitatem suarum Provinciarum servabunt, Ministri Hospites intra, & extra suam Provinciam juxta antiquitatem suarum Domorum: Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia, & Hispanie in Regia; Redemptor Provincie, Procurator Generalis Familie, Redemptores Hospites, juxta antiquitatem

suarum Provinciarum; nisi inter illos fuerit statuta subordinatio: Procurator Provincie, Procurator Generalis Familie: Hospites Patres Vicarii in Domibus suis, Patres Vicarii Hospites juxta antiquitatem suarum Domorum. Patres Procuratores Provincie Hospites juxta antiquitatem suarum Provinciarum: Et qui fuerit plurium Provinciarum præcedat alios: Patres Sacerdotes Professi, qui fuerint Confessarii, sive Conventuales sive Hospites sint, præcedere debent intra, & extra Familiam, Provinciam; aut Domum suam omnes alios non Confessores, si Professi fuerint a die 31. Maii Anni 1734. ut decretum fuit post Constitutionem Anno præcedenti confirmatam a Capitulo Generali: Post prædictos Confessarios sequuntur Sacerdotes simplices Professi juxta antiquitatem suarum Professionum; Fratres Diaconi Professi juxta antiquitatem Professionis: Fratres Subdiaconi Professi juxta antiquitatem Professionis: Fratres Professi Choriste juxta antiquitatem Professionis: Novitii Sacerdotes juxta antiquitatem Habitus: Fratres Laici Professi juxta antiquitatem Professionis: Novitii Choriste, juxta antiquitatem Habitus: Novitii Laici juxta antiquitatem Habitus.

II. Tempore Capituli, vel Diffinitorii Patres Diffinitores, & Capitulares, locum habebunt, & sedem intra designatam. Cap. 39. §. 3. num. 3. Ac similiter in Domibus, in quibus adfuerit Superior immediatus illorum. Patres Visitatores, dum tali munere funguntur, præsideant, & præcedant omnes alios ab ipsis visitandos.

III. Nullus præsentiam, vel loci præcedentiam habeat, eo quod in Religione, functus fuerit aliquo Officio, etiam Generalatu.

IV. Quando in itinere fuerint, præsentiam, & graduationem num. r. assignatam observent, nisi juxta de causa Prælati alique minus antiquum in Præsentiam designet.

REGULÆ

CAPUT XXII.

Infirmi seorsum dormiant, & comedant &c.

CAPUT XXII.

De Charitate erga Infirmos.

I. Superior Conventus præsto sit Infirmis; provideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excusari velit, quamvis vera sit paupertas, renunciare debeat Officium, alioquin factio a Provinciali processu, privatus sit a Diffinitorio Generali suo, ut sollicitior alius, loco illius subrogetur. Superior vero non permittat, quod extra Conventum cibus condidatur, nisi in aliqua gravi Infirmate, & aliquo condimento a nostris ignoto. Quod si defectus in

in aliqua re acciderit, hortamur ægrotos, ut tanquam pauperes patienter ferant.

II. Quotidie Superior visitet Infirmos, & curet tempore apto illis Sacramenta ministrari. Quod si sua negligentia absque Pœnitentia, Viatico, vel Extrema Unctione, aliquis decesserit suspensus sit ab officio per unum Annum, vel augeatur poena arbitrio Provincialis, juxta culpam. Et Infirmarii si quam culpam habuerint, juxta illius gravitatem multentur. Curet insuper Prælati, quod ægroti semel saltem in hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impederint) Cœlesti reficiantur pane, & quod in Paschate pro adimplentione Præcepti Ecclesiastici Sacra Eucharia solemniter ministrantur, non valentibus surgere a lecto, prout in nostro Manuali.

III. In quocumque Conventu, vel Collegio quis ægrotaverit, quamvis sit Hospes, curetur, donec salutem recuperet, nisi juxta de causa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de necessariis provideant sicut ceteris Conventualibus.

IV. Si propter Infirmorum frequentiam Conventus aliquis inegritatem devenerit, facta cum licentia Superioris Generalis, aliqua per Conventus contributione.

V. Nullus ægrotus ex nostris curetur extra Conventum etiam in Domo Parentum suorum, nisi casu, quo morbus ita sit gravis, quod ab illo alter non posse evadere prudenter judicetur, & tunc quidem fiat, cum licentia in scriptis Patris Provincialis, & in Oppido, in quibus Cœnobium nostrum non est.

VI. Balnea Medicinalia nullus intret ægrotus, absque Patris Provincialis licentia in scriptis, sub poena privationis vocis, & loci.

VII. Sine expressa licentia sui Prælati nemo Medicum consulat, nec Medicinis utatur sub poena gravis culpæ.

VIII. Liceat Infirmis cum Prælati benedictione, uti Tibialibus, & Pedalibus, vel aliqua alia re ex Sago albo, vel simili materia, ut se protegant, & foveant, dummodo nisi in agrum de Domo non exeant, nec Sæcularium Domos antea, vel postea ingredi præsumant sub poena reclusionis intra Conventum per integrum annum.

REGULÆ

CAPUT XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De Charitate exercenda cum Hospitibus Religiosis, ac Sæcularibus.

§. I.

De Hospitibus Religiosis.

I. Superiores benevole recipiant Ho-

spites nostri Ordinis, & necessaria illis suppeditent; sub poena culpæ gravis. Ceteri Religiosi familiariter cum illis agant a primaque nocte ipsorum pedes laventur; ac simili charitate, & benevolentia recipiantur quilibet alterius Ordinis Religiosus, qui ad Hospitandum in Domo nostras advenit.

II. Hospites nostri Ordinis transacta prima die, Choro, & aliis functionibus communitatis assistant; nisi forte propter prolixitatem itineris, Superior longiorem illis requiem concedat.

III. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium clavium arca custodiantur, alioquin poenæ culpæ gravis per tres dies subiaceant; & Superior illas integre restituat, sub poena suspensionis ab Officio per mensem unum.

IV. Statim, ac Hospites ad Conventum accesserint, Ministro declarent quid curet, & negotii habeant, & absque illius licentia (quamvis Conventuales, vel Provinciales, vel Diffinitores alicuius Provincie sint) non egrediantur e Conventu, obediuntque, sicut Conventuales, Ordinationibus, & præceptis ipsius Prælati, nisi hospes sit Superior Generalis, vel Diffinitor Generalis alterius Familie, qui tanquam Diffinitores Generales Ordinis habendi sunt circa hæc.

V. Transactis duobus diebus, Hospites Missas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hospitantur. Si tamen venerint, ut Conventuales a primo die pro illo sacra faciant.

§. II.

De Hospitibus Sæcularibus.

I. Etiam Sæculares benevole, & Charitative recipiantur; non tamen in Communi Dormitorio, sed in loco separata hospitentur.

II. Non permittantur Sæculares intrare Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli sint: bene tamen aliqua Persona gravis, sed raro, & cum Superioris licentia, & Religioso comitante. Delinquentes autem, qui ad nos confugerint solum permittantur per tres dies.

REGULÆ

CAPUT XXIV.

Nullus Frater Laicus, sive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otiositate a nostris fugienda.

I. Nullus Religiosus (sicut præcipit Regula) sit sine proprio Officio juxta prudentem Prælati dispositionem.

II. Officia in Communi tabula singulis Hebdomadis æqualiter distribuantur, & imponantur omnibus Religiosis tam Præ-

latis, quam Subditis, & juxta vires, & occupationes uniuscujusque, prout in nostro Ceremoniali disponitur, & Sacerdotibus, qui jam triginta, & octo annos ab habitu recepto expleverint, solum imponatur humilitatis Officium, nec insuper Fratres Laici, qui eisdem 38. annos habitus compleverunt, vel si Coquina, vel Pulsatoris ad Matutinam, & mane ad Orationem Auroræ Officia laudabiliter exercuerint, unumquodque per duodecim annos integros, & continuos, aut saltem per breve tempus discontinuatos, immediatos tamen post professionem, cogantur pulsare media nocte ad Matutinam, nec mane ad Orationem Auroræ, nec ad Coquinam designentur. Et præcipimus PP. Ministris, quod solis his hoc modo exemptis, & alias aptis onus committant postulandi elemosynas ostiatim. Et similiter præcipimus PP. Provincialibus quod tantum hos jam sic exemptos, & non alios, licet aptiores ad procuracionem Redemptionis, Sacrificii Officium, Administrationem laborum agri, vel alia hujusmodi eligant, aut designent, nec eligere permittant. Præterea Fratres Laici, qui per sex annos post illos duodecim Officiorum Administratoris, Procuratoris Redemptionis, Elemosynarii, aut Sacrificii exercitium laudabiliter compleverint, præter humilitatis Officium aliud illis in communi tabula non imponatur ulterius.

III. Prædictæ tabulæ Officia cum magna cura Fratres adimpleant. Quod si quis urgenti causa adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium substituatur, sub pœna disciplinæ non momenti.

REGULÆ

CAPUT XXV.

Silentium observent semper in Ecclesia sua &c.

CAPUT XXV.

De Silentio, Clausura, & modo servando in exitu a Conventu.

§. I.

De Silentio.

I. Præter loca, in quibus Regula nostra præcipit, semper observare Silentium, etiam inviolabiliter servetur in Sacrificiis, & Claustro, & insuper in omni loco servetur, facto signo post prandium, ut Religiosi ad Cellas se conferant, usque ad Vesperas, vel aliud simile signum; necnon ab Examine Conscientiæ nocturno, usque ad primam diei sequentis. Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui super aliquo, quod differri non possit.

II. Præcipimus singulis Religiosis nostris, quod nec inter se, nec cum Sæcularibus unquam deambulent, nec confabulentur in claustro. Si cui opus fuerit, al-

terum alloqui, id faciat in aula, sive loco ad id destinato a Superiore cum illius licentia.

III. Omnes Religiosi mutuo se honore afficiant: non tamen hoc fiat, urbanitatibus alienis ab humilitate Discalceatorum.

§. II.

De Clausura.

I. Singuli Religiosi in singulis seorsim habitent Cellis, a quibus non exeant, sine urgenti necessitate, vel ad Chorum, idque præsertim observetur temporibus Silentii.

II. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris, absente ipso) ingrediatur sub pœna comedendi semel super Terram. Quod si privatim Cellam de nocte intraverit, privatus sit voce, & loco per mensem; Si autem in aliquo Conventu defectus erga hoc reperitur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem pœnam.

III. Nullus ab alterius Cella extrahat Codices, Libros, vel rem aliam sine licentia Superioris, qui contravenientem severe puniatur.

IV. Laudabilis nostri Ordinis constitudo observetur nempe in Nocte post Litaniam Lauretanam pulsentur Tabellæ in Dormitoriis, & dicatur sententia spiritalis, cujus meditatione Religiosi in Cellas, lectulosque se conferant, ac intra quadrantem horæ, lucem extinguant, qui intra illud spatium non extinxerit, pronus in Terram die sequenti comedat.

V. Superiores, per se vel per suum Vicarium quando expedire viderint, Cellas nocturno tempore visitent: Clausuram vero singulis Noctibus portas iterum observando Magistra Clavi, quam semper apud se retineant. Qui autem negligens in debita Clausura observanda fuerit, suspensus sit ab Officio per tres menses.

VI. Quando solitæ processiones per nostra sunt Clausura, non permittatur ingressus mulierum in illa. Qui secus fecerit, graviter ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. III.

De egressu Fratrum e Conventu.

I. Superiores, Redemptores Captivorum, Procuratores, elemosynarum Quætores, vel loco Procuratoris Conventus, alius Religiosus, cum suis sociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores similiter ad concionandum, & Confessarii ad audiendas Confessiones. Quod si in aliquo Conventu fuerint plures hospites, & negotia, poterunt alii egredi cum licentia Disinitorii. Superior autem hujusmodi Constitutioni contraveniens pœna culpe gravis puniatur. Ipseque ita sit assiduus in Domo, quod Subditi ejus exemplo libenter ferant inclusionem suam. Nec uno, eodemque tempore Minister, & ejus Vi-

REGULÆ

CAP. XXVI.

Juramenta non faciant, nisi magna necessitas.

CAP. XXVI.

De circumstantiis, quæ concurrere debent pro Juramentis a nostris Religiosis faciendis.

Juramenta non faciant, nisi magna occurrerit necessitas in causis justis, & honestis, cum licentia sui Prælati, vel jussi ab aliquo, qui id præcipere eis possit. Qui autem absque istis circumstantiis juraverint, disciplina Conventuali plectantur.

REGULÆ

CAPUT XXVII.

Pignora non accipiant, Deposita auri &c.

CAPUT XXVII.

Prohibetur Nostris Religiosis acceptio Pignorum, & Depositorum.

Præcipit nostra Regula capite isto, ne pignora, vel deposita auri, argenti, vel pecuniæ a Nostris suscipiantur. Quare qui contraverit tanquam violator Regulæ puniatur.

REGULÆ

CAP. XXVIII.

Si quod vitium in re, quæ venditur &c.

CAP. XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei vendendæ manifestetur Emptori.

Religiosi Nostri veritatis, & justitiæ amatores esse debent, ideo manifestent Emptori vitium, si aliquod notum ipsis fuerit in re, quam vendere volunt sub pœna gravis culpe infligendæ non indicanti.

REGULÆ

CAP. XXIX.

Capitulum si fieri possit, singulis Dominicis diebus &c.

CAP. XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Consiliariis Conventus.

§. I.

De Capitulo Conventuali.

I. Nullus nisi Sacerdos, & post tres annos

Vicarius extra Cœnobium unquam sint.

II. Nullus Superior in locis, in quibus sunt Conventus nostri Religiosum aliquem etiam elemosynæ Quæstorem, sine socio ad oppidum mittat, sub pœna culpe gravis, prudenterque se gerat in assignatione Sociorum. Quos autem designaverit, recipiant Subditi absque excusatione, sub pœna etiam culpe gravis. Quæ etiam pœna afficiantur socii, qui extra Monasterium ita separantur, ut mutuo se non videant, præsertim dictæ elemosynæ Quætores.

III. Ante horam Orationis Matutinæ a Domo nullus exeat absque urgenti necessitate, redeantque omnes ante noctem; Contraveniens autem pronus in Terram panem, & aquam die sequenti comedat. Nec exeant in diebus Feriatis, & in illis, quibus Sæculares habeant ludos, & publicas laticias, spectacula, & similia, excepta causa gravis, & ita urgentis negotii, quod differri non valeat. Qui vero absque illa licentiam diebus prædictis petierit, vel concesserit pœna culpe gravis subiacet.

IV. Quando Religiosi nostri ad oppidum exeunt, in illas tantummodo ingrediuntur Domo, ad quas expressam licentiam habent, nec negocia suscipiant, nisi a Superiore commissa, quod si aliquod occurrerit in regressu ad Conventum Prælati exponant. Qui vero parti alicui hujus Constitutionis contraverit pœna culpe gravis afficiatur, vel majori, si ratione alicujus circumstantiæ culpa augeatur.

V. Egressurus a Conventu obtenta licentia, indutus cappa simul cum Socio, benedictionem accipiat a Prælati, & Sanctissimo Sacramento breviter orans, idemque faciat in regressu. Tempore autem visitationis actualis a Visitatore benedictionem accipiat. Semperque eandem accipiant Prælati ab aliis sibi Superioribus, in eadem Domo existentibus.

VI. Nunquam Religiosi nostri simul in communi egrediantur ad Funera, vel cantanda Responsorium, nisi in eis locis, in quibus unicus fuerit Conventus, vel Collegium nostri Ordinis, vel ad Funera, & Exequias Regum, Episcoporum, Prælatorum, & similibus gravium personarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem, & quibusvis aliis functionibus singulari modestia nostri resplendeant, nec a Communitate aliquis unquam separetur sub pœna culpe gravis per tres dies.

VII. Hortamur PP. Ministros, ne permittant, ut Religiosi, qui pro sua infirma valetudine carnibus vescuntur, lino, sive alia re, nostræ austeritati opposita utuntur, iter faciant, vel a Conventu exeant, nisi raro, & justa de causa, vel in agrum juxta dicta de charitate erga infirmos num. 8.

VIII. Nullus Religiosus sub pœna gravis culpe e Domo egrediatur ad agenda negotia Sæcularium, etiam suorum Parentum; Si tamen commode excusari non possit, id liceat ei, obtentis prius alicujus Prælati Superioris licentia. Bull. Rom. Tom. XIV.

annos a professione, votum habeat in Capitulo Conventuali.

II. Quando juxta nostram Regulam, & Constitutiones, res aliqua a Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam proponat Communitati die antecedenti, & in sequenti definitur per secreta suffragia a Pralato, & Consiliariis regulanda.

III. Ut semper constet quenam res definitæ, & determinatæ sunt a Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio sit Secretarius electus de corpore ipsius Capituli, & ab eodem Capitulo cum consilio, & assensu Provincialis. Qui quidem Secretarius in libro ad id destinato, scribat omnia Decreta prædicti Capituli, approbationes Ordinandorum, & similia, & postquam ea legerit ipsi Capitulo; Minister, & Consilarii subscribant, & ipse quoque Secretarius tanquam attestans.

IV. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo semper custodiatur secretum. Si quis vero aliquid revelaverit aliis Religiosis, non Capitularibus, vel Secularibus, maxime quando Prælatus Secretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privetur voce activa in Capitulo Conventuali, juxta inconvenientia, ex revelatione subsequuta.

§. II.

De Consiliariis Conventuum, & eorum officio.

I. In quolibet Conventu, seu Collegio Pater Provincialis designet quatuor Consiliarios, ex quibus duo primi Officium exercent, & in eorum absentia alii duo. Et cum actu exercentibus consulat Prælatus omnes res, ad Conventus administrationem pertinentes, exceptis gravioribus, majorisque ponderis: Iste enim per majorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

II. In singulis Conventibus, & Collegiis singule sint pro custodiendis pecuniis Arce trium Clavium, quarum alteram Superior, & duas alias Consilarii Officium exercentes habeant. Et sine assentia cunctorum trium, nequam Arca ista aperitur.

III. In dicta Arca sit liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit. Sit etiam alter liber, in quo clare, & distincte scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, ceterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis defunctis. Sit quoque liber alter, in quo scribantur quantitates Tritici, Ordei, Vini, Olei, & similibus, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur, ac denique sit liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est. Cap. II. §. I. n. IX. in quo scribatur non solum, quæ Conventus separat pro

dicta Redemptione, sed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis, Superior, & Consilarii in fine cujusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis libris scribant, & subscribant. Quod si in hoc fuerint negligentes, severe puniantur ad arbitrium Provincialis.

IV. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in Arca trium Clavium, seu in Archivio liber magnus nomine Protocollo, in quo clare, & cum distinctione scripta sint, & scribantur Fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuæ Missarum, suffragiorum, Bona stabilia, & immobilia, & Censuum tam in favorem, quam contra. Et in eodem Protocollo sit quoque Index, & Inventarium omnium scripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & scribæ a quo signatæ sunt, ac denique in dicta Arca, vel Archivio custodiantur omnes, & quæcumque scripturæ, Instrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

REGULÆ

CAP. XXX.

Non solum Fratribus, sed & Familia Domus.

CAP. XXX.

De Capitulo, collatione spirituali, ac exhortatione in diebus Dominicis.

I. Singulis Dominicis diebus ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regulæ in Aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religiosos ad observantiam, majoremque perfectionem illorum, culpas corrigat, agatque de receptis, ac separat, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia, audiatque Subditos Capitulares, quæ ad perfectius ipsius Conventus, vel Collegii regimen in ipso Capitulo proposuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore usque ad illam, omnes in Communi mentaliter orent.

II. Prima cujuslibet Mensis Dominica ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta n. i. habeant Fratres per spatium dimidiæ horæ collationem spiritualem de aliquo vitio extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de puncto aliquo Orationis; Et omnes suam sententiam, & judicium pronuncient: Ac denique Superior brevem erga eandem rem concionem agat Minister vero, qui per integrum annum prædictam collationem omiserit, inhabilis declaretur, imo vi hujus Constitutionis tanquam declaratus habeatur, & a Provinciali privetur.

III. Insuper præter Dominicos dies, bis etiam in Hebdomada advertentiæ, culparumque correctio in eadem aula Capitulari

§. II.

De gravitate Culparum, & earum poenis.

I. Non solum Generalibus gratia Dei auxiliis, verum, & specialibus Religiosis muniantur; Attamen talis est humana fragilitas, ut timere possint lapsus etiam graves, cum in Cælo, Paradiso, & Collegio Apostolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævidentes designamus omni generi Culparum, (nempe levi, mediæ, gravi, graviori, & gravissima) sequentes poenas.

II. Culpa levis est errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non statim Terram osculari; Præsto item non esse actibus Communitatis, manducare, & bibere, absque licentia, & his similia. Pro Culpis istis infligatur poena nonnihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

III. Culpa mediæ est minus decenter Divinis Officiis interesse; frangere aliquod Capitulum præceptum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde interesse actibus, & functionibus Communitatis, negligentem quoque esse in adimplendo Officio de Communi tabula, vel in exequendis simplicibus mandatis Superiorum, contendere immoderate cum Secularibus, vagari per Conventum, res ad Ecclesiam pertinentes irreverenter tractare; libros, & alia hujusmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio Superioris poenæ correspondant.

IV. Culpa gravis est committere, quodcumque Peccatum Mortale absque Scandalo. Si alicui ex istis non fuerit in Constitutionibus nostris peculiaris poena designata, Minister (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conicere, vel aliam poenam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus Culpæ.

V. Etiam reducitur ad Culpam gravem ludere absque Scandalo Cartis pictis, taxillis, & similibus, fumere absque licentia aliquas res Communes ab Officiis, vel eas, quas Fratres habent ad usum, dicere, aut scribere alteri aliquod opprobrium, aut malitiosum verbum, verba quoque inhonesta proferre, aut cum mulieribus immodeste, & inverecunde colloqui. Pro his, & similibus plestantur Rei flagellis in Capitulo, & jejuniis in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies, post asperam reprehensionem.

VI. Culpa gravior est committere, quodcumque Peccatum Mortale cum Scandalo, vel quodcumque Peccatum incontinentiæ, contumaciæ, inobedientiæ, vel Apostasiæ etiam sine Scandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menses, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præfide, & a tota Communitate, & semel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore culpæ proportionato. Qua Poenitentia

lari fiat; a Paschate quidem usque ad primam diem Octobris, immediate post Vesperas, reliquo vero tempore anni post Completorium.

IV. Omnia prædicta tam videlicet collationes, & exhortationes, quam culparum correctiones solum fieri possunt a Superioribus Generalibus, Provinciali, Ministro, Præfidenti, vel Vicario.

REGULÆ

CAPUT XXXI.

De omnibus rebus, & Clamoribus &c.

CAPUT XXXI.

De correctione culparum, de earum gravitate, & poenis.

§. I.

De modo animadvertendi culpas in Capitulo.

I. Singulis Hebdomadis designetur Sacerdos, cujus Officium sit zelare observantiam, & charitative, ac simpliciter proponere in Capitulo Culpas Religiosorum infra Hebdomadam quidem leviores; die vero Dominica, quæ majoris sint ponderis; Idemque faciat Capituli Præfides. Hortamurque zelatorem, quod fideliter, & sine Personarum acceptione suam adimpleat Officium. Ne autem alicui imputetur sine prævia consultatione sui Ministri, gravium, seniumque Religiosorum culpas quantumvis leves, non proponat in publico.

II. Ut Sanctæ nostræ Ordinis consuetudines observentur. Superiores pro culpis levibus flagris cadant Religiosos, imponantque Mortificationes ordinarias, & extraordinarias, per Refectorium in publicam Mensam faciendas, in quarum exercitio, ipsi voluntarie præcedant, ut eorum vestigia Subditi libenter sequantur.

III. Hortamur Religiosos, quibus in Capitulo nulla fuit adscripta culpa, quod ipsimet se accusent pro humilitatis exercitio.

IV. Animadversus æquo animo ferat, & humiliter Poenitentiam accipiat absque satisfactione, nisi de aliquo fuerit a Præfide interrogatus, & tunc submitte, & breviter satisfaciatur. Sit tamen semper Justitia, & lenitas in Corrigente, & in Correcto submitto.

V. Si quis in Capitulo suas, vel alienas culpas, absque licentia excusare, & defendere voluerit, statim severe puniatur ad arbitrium Præfidis Capituli, nisi prudentia dictante, melius videatur, punitionem in commodius tempus differre. Nemoque de culpis animadversis conquærat, sub poena jejunii in pane, & aqua tantum.